

STANDARDY OCHRONY DZIECI STOWARZYSZENIE KLUB SPORTOWY DANCE ACADEMY

WSTĘP

W celu przestrzegania ogólnych zasad wynikających zarówno z prawa międzynarodowego, krajowego, jak i związkowego (PZST), wprowadzono niniejszą Politykę Bezpieczeństwa Dzieci.

Niniejsza Polityka stanowi zbiór zasad, które wspierają tworzenie przyjaznego środowiska w SKS Dance Academy (zw. dalej także Klubem). Dokument wprowadza ramy zapewniające ochronę małoletnich podczas kształcenia w dziedzinie sportu tanecznego w Klubie.

Mamy świadomość, że wszelkie działania związane z dziećmi w sporcie tanecznym muszą w pierwszej kolejności uwzględniać ich dobro osobiste. Zagwarantowanie ochrony dzieciom wiąże się z maksymalizacją ich radości i satysfakcji z treningów, turniejów, oraz z ich rozwoju, osiągnięć i wyników.

Definiujemy dziecko jako każdą osobę do ukończenia 18. roku życia, w tym osobę niepełnoletnią pełniącą funkcję kadry, która ma prawo do uprawiania sportu tanecznego w bezpiecznym, zintegrowanym środowisku, wolnym od wszelkich form nadużycia, molestowania i wykorzystywania.

Narzędzia zawarte w tej polityce mają zastosowanie do wszystkich dzieci bez jakiegokolwiek dyskryminacji.

Zarząd Klubu Sportowego SKS Dance Academy zobowiązuje się do aktywnego podejścia w celu przestrzegania i promowania międzynarodowo uznanych praw dziecka, a także do troski o ochronę dzieci oraz dbałości o ich zdrowie.

Koordynator Ds. Bezpieczeństwa Dzieci

Powołanie Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci ma na celu zapewnienie kontaktu, doradztwa, wsparcia i pomocy w procesie wdrażania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci i powiązanych procedur, w tym skutecznego reagowania na incydenty, udzielaniu wsparcia oraz udostępnianiu informacji.

Dane kontaktowe koordynatora: Radosław Gołata, nr tel.: 793 333 749, email: danceacademybydgoszcz@gmail.com

Do zadań Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci należy zapewnienie pracownikom, wolontariuszom i innym osobom pracującym z dziećmi:

- wsparcia i szkoleń z zakresu bezpieczeństwa dzieci w sporcie tanecznym,
- prowadzenia rejestru incydentów związanych z dziećmi w Klubie,
- udzielania doradztwa i reprezentowania Klubu w obszarze bezpieczeństwa dzieci.

I ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS AKTYWNOŚCI W KLUBIE

1. Zasady Postępowania w Klubie

Zasady postępowania stanowią wytyczne dotyczące obowiązujących norm zachowań w Klubie. Są to wspólne zbiory uzgodnionych i akceptowalnych postaw, mające na celu kształtowanie oraz utrzymanie pozytywnego, przyjaznego i bezpiecznego środowiska dla dzieci podczas codziennych aktywności podejmowanych przez Klub zgodnie z jego celami statutowymi.

Wszystkie osoby zobowiązują się do szanowania prawa, godności i wartości wszystkich dzieci bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.

a) Zasady postępowania dla trenerów, instruktorów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób mających kontakt z dziećmi w Klubie (personel)

Personelem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy dla Klubu, w tym pracownicy administracyjni (recepcja w Klubie).

Trener lub instruktor powinien być dla nich wzorem zarówno na parkiecie, jak i poza nim. Dlatego wszyscy pracujący z dziećmi w Klubie powinni mieć pełną świadomość zasad, wytycznych i dobrych praktyk, które przyczynią się do kształtowania wzorowej postawy. Każdy kontakt fizyczny powinien być adekwatny do sytuacji, niezbędny w kontekście treningu tanecznego, i odbywać się z pełnym poszanowaniem granic osobistych dziecka.

b) Zasady postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych

Rodzic/Opiekun prawny zobowiązuje się do wspierania rozwoju bezpiecznej, przyjemnej i kulturalnej atmosfery dla dzieci uprawiających sport taneczny. Klub angażuje rodziców/opiekunów w życie społeczności klubowej, jednocześnie edukując i motywując ich do wspólnego działania z trenerami, instruktorami i opiekunami, tworząc komfortowe warunki dla dzieci do uprawiania sportu i aktywności fizycznej.

c) Zasady postępowania dla dzieci

Dzieci w Klubie powinny traktować się z szacunkiem i uprzejmością, unikać wszelkich form przemocy fizycznej i słownej. Współpraca i wzajemne wsparcie są kluczowe, aby każdy członek Klubu czuł się komfortowo i bezpiecznie. W przypadku konfliktów, dzieci powinny starać się rozwiązywać je w sposób pokojowy lub zgłosić je odpowiedzialnej osobie dorosłej.

2. Bezpieczeństwo dziecka w Internecie

Zdjęcia, filmy i klipy wideo publikowane w mediach społecznościowych stanowią skuteczne narzędzia promocji sportu tanecznego, aktywności dzieci oraz programu Klubu. Te treści służą

do prezentacji osiągnięć, informowania na bieżąco o podejmowanych aktywnościach i dostarczania materiałów dokumentujących przebieg treningów/szkoleń tanecznych.

Poza celami marketingowymi trenerzy i instruktorzy wykorzystują nagrania, aby analizować sekwencje ruchów młodych tancerzy, wskazywać na ewentualne błędy techniczne i wspomagać dalszy rozwój sportowy dzieci.

W celu minimalizowania ryzyka naruszeń w przestrzeni internetowej, Klub uświadamia dorosłych i dzieci o możliwych zagrożeniach oraz wprowadza ogólne zasady prewencyjne.

Przykłady zagrożeń online dla bezpieczeństwa dzieci i ich praw obejmują nielegalne przetwarzanie danych osobowych, kontakt z dorosłymi o podejrzanych intencjach, wysyłanie obraźliwych lub nieodpowiednich treści, cyberprzemoc, cyberstalking (nękanie w Internecie) oraz grooming (uwodzenie dzieci przez Internet) w celu seksualnego wykorzystania. Klub szczególną uwagę zwraca na sytuacje, gdy wykorzystanie zdjęć lub zbieranie informacji wydaje się nieodpowiednie, a także gdy ktoś filmuje lub fotografuje dzieci bez wymaganych zgód.

Klub przestrzega zasad ochrony wizerunku dziecka, w tym przepisów o ochronie danych osobowych. W sytuacjach, w których podczas organizowanych przez Klub wydarzeń przetwarzane są wizerunki dzieci, od rodziców/opiekunów prawnych pobierane są zgody na wykorzystanie, przetwarzanie i publikowanie zdjęć/nagrań zawierających wizerunki ich dzieci.

Aby uniknąć sytuacji zagrażających bezpieczeństwu dzieci, Klub komunikuje się z rodzicami/opiekunami dzieci za pośrednictwem komunikatorów. Nie dochodzi do bezpośrednich kontaktów między trenerami a dziećmi za pośrednictwem komunikatorów, co ma na celu dodatkową ochronę prywatności i bezpieczeństwa dzieci.

3. Bezpieczeństwo Dziecka w Klubie

W trosce o zapewnienie maksymalnego bezpieczeństwa i komfortu wszystkim uczestnikom zajęć, Klub wprowadza ścisły podział szatni. Szatnie są zorganizowane osobno dla dziewcząt i pań oraz osobno dla chłopców i panów. Taki podział ma na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu prywatności, zapobieganie ewentualnym sytuacjom niekomfortowym oraz minimalizowanie ryzyka niewłaściwego kontaktu między uczestnikami. Klub przykładą szczególną wagę do tego, aby w przestrzeni szatni dzieci znajdowały się pod nadzorem odpowiedzialnych osób, co zapobiega sytuacjom mogącym prowadzić do naruszenia ich prywatności czy bezpieczeństwa.

II ZASADY OCHRONY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS NIESTACJONARNYCH AKTYWNOŚCI SPORTOWYCH

1. Ocena ryzyka w kontekście planowanych aktywności sportowych z noclegiem

Ocena ryzyka stanowi integralną część organizacji wszelkich aktywności sportowych przez Klub, zwłaszcza tych związanych z noclegiem, takich jak obozy, szkolenia czy turnieje wyjazdowe.

Celem tego procesu jest wczesna identyfikacja potencjalnych zagrożeń, co umożliwi podjęcie działań mających na celu eliminację lub zredukowanie ryzyka. W ten sposób zapewnia się, że

aktywność będzie zarówno bezpieczna, jak i satysfakcjonująca dla dzieci. Jeśli w wyjeździe biorą udział dzieci z niepełnosprawnością Klub upewnia się, że pomieszczenia z których będą korzystać uczestnicy są dla nich dostępne.

- Jeżeli miejsce noclegu nie spełnia standardów bezpieczeństwa dla dzieci, Klub podejmuje decyzję o zmianie lokalizacji na bardziej odpowiednią.

- Jeżeli ryzyko utrzymuje się na wysokim poziomie, Klub rozważa rezygnację z organizacji planowanej aktywności.

Po zakończeniu wyjazdu, przeprowadzana jest analiza ryzyka, wyciągane są wnioski i uwzględnienie ich w planach organizacyjnych na przyszłość.

2. Nadzór podczas wyjazdów

Zgodnie z aktualnymi przepisami, ustalono limity liczby uczestników wypoczynku, które mogą pozostawać pod opieką jednego wychowawcy. Oto kluczowe zasady, które są przestrzegane restrykcyjnie przez Klub:

a) Ogólne limity

- Nie więcej niż 20 uczestników wypoczynku na jednego wychowawcę.

b) Dla dzieci do 10 roku życia lub grup mieszanych

- Dla grupy dzieci do 10 roku życia lub grupy mieszanej z dziećmi do 10 roku życia, limit wynosi maksymalnie 15 uczestników na jednego wychowawcę.

c) Kryteria wpływające na ilość opiekunów

- wiek dzieci,

- stopień rozwoju psychofizycznego,

- stan zdrowia,

- specyfika aktywności i warunki jej odbywania.

Przed organizacją wyjazdu z noclegiem, Klub dokładnie rozważa poziom nadzoru. Uwzględnia wiek uczestników, specyfikę aktywności oraz ich liczebność. Z reguły, im młodsze dzieci lub im bardziej wymagające zajęcia, tym większa liczba opiekunów jest angażowana do skutecznego nadzoru.

Zasada dwóch dorosłych osób nadzorujących („zasada czworga oczu”) jest przestrzegana, aby zapewnić pełną zgodność z procedurami i przepisami. Opiera się ona na zasadzie podziału obowiązków i jest obligatoryjna dla każdej aktywności podczas wyjazdów, np. szkoleń niestacjonarnych lub obozów.

W przypadku sytuacji awaryjnych, takich jak konieczność zabrania uczestnika do szpitala, druga osoba dorosła pozostaje, aby nadzorować pozostałe dzieci.

Jeśli dostępni są opiekunowie płci męskiej i żeńskiej, określone są obowiązki każdego z nich, zwłaszcza dotyczące nadzoru w szatniach i zasad wchodzenia do pokojów.

3. Odpowiedzialność opiekunów i rola rodziców/opiekunów prawnych

Opiekunowie towarzyszący dzieciom w trakcie wyjazdów (trenerzy/wychowawcy), ponoszą odpowiedzialność za zapewnienie ich bezpieczeństwa. Ta odpowiedzialność rozpoczyna się w chwili, gdy dziecko opuszcza opiekę rodzica/opiekuna prawnego lub faktycznego, trwając aż do momentu, gdy dzieci bezpiecznie wracają i są przekazywane rodzicom/opiekunom prawnym lub faktycznym.

Klub informuje rodziców/opiekunów o zakończeniu etapu nadzoru nad dziećmi, aby uniknąć ewentualnych nieporozumień. Co do zasady ustala się, że rodzice/opiekunowie odbierają swoje dzieci z siedziby Klubu po zakończeniu turnieju, obozie tanecznym czy szkoleniu niestacjonarnym, albo też że dzieci zostają odwiezione do siedziby Klubu, skąd następnie samodzielnie udają się do domu (po spełnieniu wymogów formalnych – wiek dziecka, zgoda rodzica/opiekuna).

Jedną z ważnych zasad jest przestrzeganie ciszy nocnej, która na wyjazdach klubowych obowiązuje we wskazanych w regulaminie godzinach. W tym czasie dzieci powinny przebywać w swoich pokojach i odpoczywać. Trenerzy oraz inne osoby dorosłe, w tym wychowawcy nie wchodzi do pokoi dzieci podczas ciszy nocnej, chyba że istnieje wyraźna konieczność, taka jak sytuacja awaryjna lub potrzeba udzielenia pomocy. Podobnie dzieci nie wchodzi do pokoi trenerów ani innych osób dorosłych w czasie ciszy nocnej, chyba że jest to absolutnie konieczne, np. w przypadku nagłego zdarzenia.

Przed wyjazdem z noclegiem organizowane są spotkania trenerów, instruktorów i opiekunów z rodzicami/opiekunami oraz dziećmi w celu potwierdzenia ustaleń i zasad dotyczących wyjazdu (regulaminy). W sytuacji niemożności zorganizowania spotkania, informacje są przekazane drogą elektroniczną. Rodzice otrzymują numery kontaktowe (alarmowe) opiekunów nadzorujących podróż oraz organizatorów wyjazdu. Pobierane są każdorazowo właściwe zgody rodziców/opiekunów na udział ich dzieci w wyjeździe, a także uzyskiwane są niezbędne informacje dotyczące stanu zdrowia uczestników oraz dane kontaktowe w nagłych przypadkach.

4. Korzystanie z szatni i łazienek

Korzystanie z szatni i łazienek odbywa się w sposób zapewniający prywatność każdego dziecka. Zabrania się wchodzenia do szatni i łazienek osób, które nie są bezpośrednio odpowiedzialne za opiekę nad dziećmi w danym momencie. Szatnie i łazienki na wyjazdach są wyraźnie oznaczone i przeznaczone wyłącznie dla jednej płci. Dzieci korzystają z pomieszczeń zgodnie z ich płcią, aby zapewnić ich komfort i bezpieczeństwo.

Nadzór nad korzystaniem z szatni i łazienek jest prowadzony przez wyznaczonych opiekunów lub trenerów, którzy dbają o przestrzeganie zasad prywatności.

III BEZPIECZNA REKRUTACJA KADRY

Jakość zajęć tanecznych w Klubie zależy bezpośrednio od umiejętności i zaangażowania trenerów, instruktorów, opiekunów, pracowników administracyjnych i wolontariuszy.

Zapewnienie, że są to odpowiednie osoby dla Klubu, stanowi kluczowy element tworzenia środowiska, w którym ochrona dzieci jest traktowana priorytetowo, a dzieci mogą bezpiecznie bawić się i trenować.

Podczas rekrutacji trenerów i instruktorów, pozostałych członków stałego personelu czy wolontariuszy, poza posiadaniem niezbędnych kwalifikacji, Klub sprawdza, czy osoba aplikująca jest odpowiednim kandydatem do pracy z dziećmi.

1. Proces Bezpiecznej Rekrutacji do Pracy z Dziećmi

Przeprowadzenie rekrutacji kandydatów na stanowiska pracy z dziećmi w Klubie przebiega w trzech etapach.

- a) Pierwszy etap obejmuje określenie wymagań dotyczących kandydatów, formy ogłoszenia na stanowisko oraz przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej.
- b) Drugi etap skupia się na weryfikacji kandydata przed zatrudnieniem. Proces ten opiera się na zebraniu stosowanych oświadczeń przez kandydata, uzyskania referencji oraz sprawdzeniu tożsamości, kwalifikacji i historii kryminalnej kandydata. Klub wymaga zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego oraz weryfikuje kandydata w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym. Tylko osoby z czystą kartoteką są dopuszczane do pracy z dziećmi, co ma na celu zapewnienie najwyższego poziomu bezpieczeństwa.
- c) Ostatni etap skupia się na weryfikacji pracownika po zatrudnieniu. Nowi pracownicy muszą zapoznać się z niniejszą Polityką Bezpieczeństwa Dzieci. W przypadku zatrudnienia na okres próbny oceniana jest adekwatność pracownika do zajmowanego stanowiska z uwzględnieniem wymogów ochrony dzieci. Trenerzy i instruktorzy mają za zadanie wspomagać rozwój sportowych umiejętności, zapewniając jednocześnie radość z tańca i rozwijając potencjał młodych tancerzy. Szkoleniowcy powinni zdawać sobie sprawę, że ich wpływ kształtuje przyszłość podopiecznych. Efektywność treningu wymaga świadomości, że to, co dzieje się na zajęciach, ma wpływ na ich całe życie.

IV PROCEDURY I ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NADUŻYĆ

Relacje między dzieckiem a jego trenerem/instruktorem, opiekunem lub innymi członkami Klubu są kluczowe i mogą przynosić liczne korzyści. Wiele dzieci rozwija głębokie i pełne zaufania więzi, zwłaszcza z trenerem/instruktorem, który odgrywa istotną rolę w ich życiu, szczególnie gdy brak im dobrych relacji z innymi dorosłymi.

Niemniej jednak zdajemy sobie sprawę, że te bliskie więzi mogą również stanowić ryzyko dla dobra dzieci. Istnieje możliwość, że dziecko może starać się spełnić oczekiwania czy życzenia dorosłego, a obawa przed sprzeciwem wobec autorytetu, jakim jest dorosły, może być silna.

Samo rozpoznanie różnych form nadużyć nie pozwala w pełni zidentyfikować ryzyka naruszenia bezpieczeństwa dzieci. Dla Klubu konieczne jest przedstawienie kontekstu, w którym podczas zajęć tanecznych mogą wystąpić naruszenia, oraz wyjaśnienie, jakie mogą

przybierać formy w konkretnych sytuacjach, co umożliwi skuteczne zlokalizowanie źródła zagrożenia.

Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

1. Rodzaje nadużyć

a) Przemoc fizyczna

Przemoc fizyczna stanowi często najbardziej widoczną formę nadużyć, łatwą do zidentyfikowania. Może manifestować się poprzez działania takie jak uderzanie, potrząsanie, szczypanie, gryzienie, podduszanie lub inne akty, które skutkują obrażeniami fizycznymi, pozostawiają ślady lub wywołują ból.

Przykłady przemocy fizycznej w kontekście sportu tanecznego obejmują:

1. Uderzanie dziecka przez trenera/instruktora z powodu nieposłuszeństwa lub zakłócania treningu.
2. Popychanie osób biorących udział w zajęciach przez trenera lub instruktora.
3. Zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, pomimo ryzyka zarówno dla nich samych, jak i innych osób.

b) Wykorzystywanie seksualne

Wykorzystywanie seksualne to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, a także między znacznie starszym dzieckiem a młodszym dzieckiem.

W Klubie niedopuszczalne jest robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieciom, angażowanie dzieci do oglądania takich zdjęć oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego i są w Klubie niedozwolone.

Przykłady niedopuszczalnych zachowań w Klubie:

1. fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni;
2. rozpoczęcie/utrzymywanie relacji seksualnej z zawodniczką/-em;
3. komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta/rozwinięty” fizycznie.

Wszelkie fizyczne interakcje muszą być odpowiednie i niezbędne wyłącznie w kontekście nauki tańca.

c) Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna

Przemoc emocjonalna występuje, gdy dorosła osoba stale krytykuje, grozi lub wyklucza dziecko, naruszając jego poczucie wartości.

Trener, instruktor lub szkoleniowiec w Klubie pełnią kluczową rolę jako autorytety sportowe i wzory do naśladowania dla zawodników. Konstruktywna krytyka, istotna dla nauki i rozwoju, nie jest w Klubie zakazana. Zdajemy sobie sprawę, że żarty i śmiech mają pozytywny wpływ na tworzenie więzi i poczucie wspólnoty. Uświadamiamy jednak naszych pracowników, że różnica między przemocą psychiczną a krytyką polega na tym, że przemoc psychiczna sięga za daleko, powodując obrażenia emocjonalne, podobnie jak przemoc fizyczna.

Przykłady niedopuszczalnych zachowań w Klubie:

1. Krzyczenie na dziecko i używanie agresywnego, ironicznego lub poniżającego języka, zwłaszcza w sytuacjach niepowodzenia sportowego.
2. Naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie innych zawodników do tego.
3. Faworyzowanie w grupie w sposób, który sprawia, że niektóre dzieci czują się wykluczone.
4. Karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym.

d) Zaniedbanie

Zaniedbanie występuje, gdy dorośli nie dostarcza odpowiedniego wsparcia emocjonalnego lub świadomie zaniedbuje dziecko, ignorując je systematycznie. Ponadto zaniedbanie ma miejsce, gdy nie spełnia się podstawowych potrzeb dziecka.

Przykłady niedopuszczalnych zachowań w Klubie:

1. Brak wiedzy opiekunów na temat lokalizacji dzieci podczas obozów tanecznych lub innych wyjazdów klubowych.
2. Niezapewnienie napojów lub niepozwalanie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu.
3. Korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa do przewożenia dzieci lub zakwaterowanie dzieci w warunkach, które nie spełniają standardów bezpieczeństwa i higieny.

e) Prześladowanie

Chociaż znęcanie się zazwyczaj jest uznawane za akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą również pochodzić od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często nazywana jest prześladowaniem, które może przybierać różne formy. Obejmuje ono działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzanie lub kradzież mienia, aktywność online - obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, a także akty słowne, takie jak przezywanie.

Prześladowanie może być motywowane kryteriami płci, pochodzenia etnicznego, orientacji seksualnej lub poziomu umiejętności sportowych. W Klubie istotne jest tworzenie atmosfery, w której wszyscy wiedzą, że prześladowanie nie jest i nie będzie tolerowane.

f) Kontuzje

Sport taneczny niesie ze sobą pewne ryzyko kontuzji. Jednak presja wywierana na dziecko

może zwiększyć ryzyko wystąpienia urazów lub zaostrzyć ich skutki, zwłaszcza gdy zachęca się je do podejmowania działań nieadekwatnych do wieku czy umiejętności.

Namawianie dzieci do kontynuowania treningów lub udziału w szkoleniach lub turniejach przez pracowników Klubu pomimo kontuzji jest postępowaniem, które nie jest tolerowane przez Zarząd Klubu. Na obozach sportowych i innych wyjazdach Klub zapewnia wystarczający czas na regenerację, a w przypadku kontuzji zaleca rodzicom/opiekunom prawnym zaaranżowanie konsultacji z lekarzem/fizjoterapeutą.

g) Presja na osiągnięcie zwycięstwa

Zdobywanie zwycięstw, kolejnych klas sportowych i tytułów odgrywa kluczową rolę w turniejach sportu tanecznego. Niemniej jednak, wywieranie presji w celu uzyskania korzystnych wyników za wszelką cenę może prowadzić do szkód zarówno psychicznych, jak i fizycznych. Czasami nacisk na osiągnięcie wyników wynika z oczekiwań dorosłych, ale może także wynikać z ambicji dziecka lub jego rówieśników.

W Klubie obowiązuje zasada, że w przypadku dzieci, osiągnięcia nigdy nie powinny przesłaniać radości płynącej z uprawiania sportu oraz właściwego procesu rozwoju.

2. Rozpoznawanie nadużyć

Osoba dorosła w Klubie nie może bagatelizować sygnałów wysyłanych przez dziecko, na przykład gdy:

1. posiada nieuzasadnione obrażenia fizyczne, takie jak siniaki, rany czy oparzenia, oraz doświadcza bólu podczas chodzenia,
2. cierpi na niewyjaśnione i często powracające schorzenia, jak trudności z jedzeniem czy zaburzenia żołądkowe,
3. nagle zmienia swoje zachowanie lub nastrój, stając się agresywne, wycofane lub nieśmiałe,
4. unika określonych sytuacji lub osób,
5. staje się bardzo skryte, przestaje dzielić się informacjami o swoim życiu lub nagle milknie w obecności dorosłych,
6. stale wyraża negatywne opinie na swój temat, uważając się za bezwartościowe lub bezużyteczne,
7. wydaje się być odizolowane lub nie integruje się z innymi,
8. informuje, że ono lub jego koledzy z Klubu są wykorzystywani lub krzywdzeni.

Zarząd Klubu nie bagatelizuje zachowań dorosłych: trenerów, instruktorów czy opiekunów. Zwraca uwagę, gdy osoba taka:

1. wyróżnia jedno lub więcej dzieci, zarówno poprzez faworyzowanie, jak i karanie,
2. dąży do osiągnięcia wyniku, pomijając zdrowie psychiczne i dobre samopoczucie dziecka,

3. wyraża się negatywnie i krytycznie wobec dziecka,
4. używa nieodpowiedniego języka, w tym o zabarwieniu seksualnym,
5. używa wulgaryzmów w obecności dzieci,
6. nie dba o to, co dzieje się z dziećmi ani gdzie przebywają,
7. nie przestrzega wytycznych i zasad postępowania ustalonych dla trenerów, instruktorów, opiekunów, wolontariuszy i innych pracowników pracujących z dziećmi w Klubie.

W Klubie nie lekceważy się powyższych doniesień lub sygnałów. Wskazuje się pracownikom, osobom współpracującym i personelowi/wolontariuszom na konieczność ich sprawdzenia i monitorowanie.

3. Obowiązki osoby dorosłej w Klubie

Rozpoznawanie wykorzystywania dzieci obejmuje trzy etapy:

1. Początkowe rozważanie możliwości.
2. Zwracanie uwagi na oznaki nadużycia.
3. Zgłaszanie przypadków nadużycia.

Obowiązkiem dorosłego w Klubie nie jest decydowanie o tym, czy doszło do złej praktyki lub nadużycia, a zgłaszanie wszelkich obaw i podejrzeń do koordynatora ds. bezpieczeństwa, Zarządu Klubu lub do odpowiednich służb.

Co należy zrobić, jeśli dziecko ujawnia informacje bezpośrednio?

- Informacje ujawniane przez dzieci należy zawsze traktować poważnie. Co najważniejsze, należy natychmiast zadbać o bezpieczeństwo dziecka oraz skontaktować się z odpowiednimi instytucjami, jeśli dziecko jest w bezpośrednim niebezpieczeństwie.
- Jeśli dziecko sugeruje, że chce powiedzieć „sekret” lub ujawnić informacje, które sugerują, że jest zagrożone lub było wykorzystywane, ważne jest, aby:

1. zachować spokój i nie okazywać szoku lub niedowierzania;
2. uważnie słuchać, co mówi, oraz zaoferować pocieszające wypowiedzi, zwłaszcza gdy dziecko ujawnia nadużycie seksualne, na przykład: „Przykro mi, że to się stało”, „To nie twoja wina”;
3. nie zadawać szczegółowych, dociekliwych lub naprowadzających pytań;
4. powiedzieć dziecku, że potraktuje się to, co zostało powiedziane poważnie;
5. wyjaśnić, co zamierza się zrobić (w zależności od wieku dziecka może to być pytanie o rodzaj pomocy i z czym zaangażowaniem dziecko czułoby się komfortowo);
6. powiedzieć dziecku, że nie można utrzymać tego w tajemnicy, ale informacje będą przekazane dalej tylko po to, aby zapewnić mu bezpieczeństwo.

W Klubie obowiązuje zasada, że nigdy:

1. nie zadaje się pytań, z wyjątkiem pytań o wyjaśnienia;
2. nie składa się obietnic dotyczących poufności, których nie możesz dotrzymać;
3. nie zakłada się, że ktoś inny podejmie niezbędne działania;
4. nie lekceważy się, nie wykazuje skrajnych reakcji, np. złość, szok, przerażenie itp.;
5. nie wyciąga się pochopnych wniosków, nie wydawaje osądów na temat domniemanego sprawcy;
6. nie próbuje badać ujawnionej sytuacji we własnym zakresie.

V ZASADY OGÓLNE WSPÓŁPRACY Z WŁAŚCIWYMI ORGANAMI I INSTYTUCJAMI

1. Prawny obowiązek powiadomienia o przemocy stosowanej wobec dziecka

Zgodnie z postanowieniami Kodeksu postępowania karnego, każda osoba, która dowiaduje się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, posiada społeczny obowiązek zawiadomienia o tym prokuratora lub policji.

W przypadku, gdy trener, instruktor lub rodzic staje się świadkiem krzywdzenia dziecka lub ma podejrzenia w tej sprawie, zobowiązany jest do niezwłocznego powiadomienia pomocy społecznej, policji lub szkoły, aby te instytucje mogły podjąć odpowiednie kroki w ramach swoich obowiązków służbowych. Niezwykle istotne jest utrzymanie czujności, szczególnie gdy dziecko nie jest objęte opieką i wsparciem żadnych instytucji. Składanie zawiadomień, nawet jeśli nie ma zgody rodziców czy opiekunów, uruchamia procedury mające na celu ochronę dziecka, a unikanie zgłoszenia może prowadzić do potencjalnych tragedii.

2. Osoby i organizacje kontaktowe

1. Koordynator PZST do spraw bezpieczeństwa dzieci, <https://polskitaniec.org/>
2. Telefon dla profesjonalistów pracujących z dziećmi oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę: nr tel.: 800 100 100 (numer bezpłatny)
3. Komitet Ochrony Praw Dziecka, nr tel.: 22 626 94 19

VI PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECKA

W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, każdy ma obowiązek przekazania uzyskanej informacji Zarządowi Klubu.

Do udziału w interwencji można zaprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.

Zarząd Klubu informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka

do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, Zarząd Klubu składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego.

Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację.

Cały personel Klubu i inne osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu.

1. Krzywdzenie ze strony pracownika/współpracownika

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika/ współpracownika organizacji osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. O zdarzeniu informuje się Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje organizacji wytyczne i zalecenia.

2. Zarząd Klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Kierownictwo organizacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.

3. Zarząd Klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. Notatka ze spotkania powinna zostać przekazana do Koordynatora PZST ds. bezpieczeństwa dzieci.

4. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, kierownictwo organizacji składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury.

5. W przypadku gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, kierownictwo organizacji powinno zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać pracownika/współpracownika podejrzewanego o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która

dopuszcza się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby.

2. Krzywdzenie rówieśnicze

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu.

W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji

Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. Informacje o zdarzeniu przekazuje się Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje organizacji wytyczne i zalecenia.

2. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

3. Z rodzicami/opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

5. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

6. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

3. Krzywdzenie ze strony rodziców/opiekunów bądź przez inne osoby trzecie

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka ze strony rodziców/opiekunów bądź przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), kierownictwo organizacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Kierownictwo organizacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Karta interwencji jest przekazywana Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. Zarząd Klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje

o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo Zarząd Klubu sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania - konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.

5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa w punktach poprzedzających.

VII MONITORING I OCENA PROCESU, PROCEDUR I WYTYCZNYCH

Podjęcie najstaranniejszych działań zapobiegawczych nie gwarantuje pełnej eliminacji wszystkich incydentów czy zdarzeń. Dlatego dla Klubu istotne jest nie tylko staranne działanie, ale także systematyczne wyciąganie wniosków z zgłaszanych problemów oraz reagowanie na zmiany.

Dokument dostępny jest zarówno w recepcji siedziby Klubu jak i na stronie internetowej: <https://danceacademy.net.pl/>

Co ważne, Klub, poza prowadzeniem zajęć w swojej siedzibie oraz organizacją wyjazdów, realizuje również zajęcia w placówkach oświatowych, takich jak szkoły i przedszkola. Wszystkie wyżej wymienione zasady obowiązują trenerów i instruktorów prowadzących zajęcia poza siedzibą Klubu. Ponadto, zobowiązują się oni do przestrzegania regulaminów i zasad obowiązujących w danej placówce. W przypadku wystąpienia rozbieżności pomiędzy zapisami polityki Klubu a regulacjami obowiązującymi w placówce, Zarząd Klubu podejmie odpowiednie rozmowy z kierownictwem placówki, np. dyrekcją przedszkola, w celu wypracowania wspólnych rozwiązań, przy czym nadrzędnym priorytetem pozostanie dobro dziecka.

Aby mierzyć poziom efektywności wprowadzonych regulacji, przewiduje się regularne, wewnętrzne monitorowanie niniejszej Polityki i jej aktualizacja co najmniej raz na 2 lata. Do skutecznej i efektywnej aktualizacji dokumentu powołana zostanie w Klubie grupa robocza, a trenerzy i instruktorzy tańca jak i pozostali członkowie personelu otrzymają anonimową ankietę ewaluacyjną.

Wejście w życie dokumentu: 15.08.2024